

Szétszóródott menekültek

(bűnbánati – advent előtti kedden)

„Azok tehát, akik eloszlottak az üldözés miatt, mely Istvánért támadott...” (ApCsel 11,19/a).

Jeruzsálemből Antiókiába

Az antiokiai gyülekezet története tulajdonképpen Jeruzsálemben kezdődött. Jeruzsálemben elkezdődött a Jézus Krisztus követőinek az üldözése. Az első áldozat István volt. Erről az ApCsel 6. és 7. részében olvashatunk. István hellén volt és a diszpóra zsidósághoz, a szórványban levő zsidósághoz tartozott. A hellenista görögül beszélő, ill. görög módra élő személy. Ez a megnevezés a szórványban élő zsidókra vonatkozik, akik a héberektől eltérően szívesen beszéltek egymás között görögül és a Bibliát is görögül olvasták. (Septuaginta – Hetvenes fordítás). A hellenizmus Nagy Sándor hódításától (Kr.e. 336-323) a Római birodalom kiépüléséig (Kr.e. 30) tart.

A szórványban élő zsidók eljutottak a Jézus Krisztusban való hitre. Ezek a hellenisták voltak az elsők, akik a Jeruzsálemi gyülekezetet alkották. Ők szakítottak a zsidó hagyományokkal. Istvánt vádolva így szólnak: **„Hallottuk őt káromló beszédet szólni Mózes ellen és az Isten ellen.” (ApCsel 6,11).**Majd pedig ezt mondják: **„Ez az ember nem szűnik meg káromló beszédek szólni e szent hely ellen és a törvény ellen. Mert hallottuk, amint azt mondá, hogy a názáreti Jézus ezt a helyet elrontja, és megváltoztatja a ceremóniákat, melyeket adott nekünk Mózes.” (ApCsel 6,13-14).** A jeruzsálemi zsidók nagy ellenszenvvel voltak a hellénekkel szemben. Ugyanis a zsidók öntudata hatalmasan nagy volt és elszakadni a zsidó szokásoktól, a zsidó erkölcsöktől, bizony mindig botrányt jelentett. Ezért Istvánnak bűnhődnie kellett.

Milyen sok megcsontosodott ember van ma is a gyülekezetekben! Akik úgy beleszületnek a református vallásba, egyházba. Büszkélkednek, hogy az őseik reformátusok voltak és sok nemzedékre visszamenőleg bizonygatják ezt. Aztán azzal dicsekednek, hogy templomba járó emberek és az egyház terheit hordozzák. Ám hiányzik életükből a szent tűz, a megtérés, a megszentelődés. Ha valami jobbat és szebbet akar valaki, rögtön visszakoznak: jól van ez így! Apáink és nagyapáink is így csinálták! Miért kell ezen változtatni?! És marad az egyház a maga megcsontosodott valóságába. Fontosabbak a régi szokások, a hagyományok az Isten Igéjénél, amelyik megtérésre, megszentelődésre hív minden embert. Bizony ezen a bűnbánati héten ezt a mulasztást is az Úr elé kell vinnünk. Már mint azt, hogy szokásból járunk a templomba, hagyjuk, hogy a pap imádkozzék, de mi nem merünk hangosan

megszólalni. Isten őrizz! Az már baptista vonás! A pap dolga, hogy imádkozzék! A gyülekezet pedig belealszik a prédikációba, az imába és ...a lelki halálba. Aki pedig mást szeretne, aki Isten Lelkével megteljesedve szeretne megújulást munkálni szolgálataival a gyülekezetben, az úgy jár, mint István. Ellehetetlenítik, megrágalmazzák, befeketítik. Mit prédikál mindig a megtérésről? – kérdik sokan, akik a régi életet, az óember életét élik. Miért kell megújulni? Hát nem jól van így? Ezt már megszoktuk, mit kell ezen változtatni? Sajnos nem veszik észre, hogy Isten munkáját nem lehet semmissé tenni. Gátolni lehet, de megsemmisíteni nem!

A hellenisták is eltértek a megcsontosodott mózesi szokásoktól. Ők Jézusra figyeltek és komolyan megélték az Igét. Ezért kezdték el üldözni őket, miképpen ma is azokat, akik a régi megcsontosodott szokások helyett Jézus tanítására figyelnek és azt élik meg. Nem kellene inkább bűnbánattal megvallani mulasztásainkat és alázattal böjtölni és imádkozni, hogy egyre több ember az Úr Jézust kövesse és ne emberek előtt hajlongjanak! A földi hatalmasságokat többre becsülik manapság, mint az Úr Jézust. Legyenek azok világiak, vagy egyháziak. Aki pedig böjtölésre hív, és imádkozásra és megtérésre, azt kiközösítik, ellehetetlenítik és gyalázzák...Sajnos!

Az üldözés nyomán minden irányba szétszóródtak a keresztyének. Otthagyják Jeruzsálemet, mert jobban szeretik az Úr Jézust, mint a földi hatalmasságokat. Szétszóródnak a világ minden részébe.

Ám Isten sokszor még az emberi gonoszsgot is jóra fordítja. Isten sokszor az emberi rosszindulatot is felhasználja, hogy tervét megvalósítsa. Emlékezz csak Józsefre. Testvérei kútba dobták, majd eladták. Apjának azt mondták, hogy vadállatok szaggatták szét...És Isten nagy emberré tette a Fáraó házába és még a gonosz testvéreit is ő mentette meg az éhhaláltól. **„Ti gonoszt gondoltatok én ellenem de Isten azt jóra akarta fordítani”** – mondta végül József a testvéreinek. S így van ez ma is.

Akkor is így történt. A zsidók üldözték a Krisztusban hívőket és ők szétszóródtak Júdeába, Samáriába, Föníciába és Ciprus vidékére. (ApCsel 8,1 és 11,19). **„Támada nagy üldözés a jeruzsálemi gyülekezet ellen és mindnyájan eloszlának Júdeának és Samáriának tájaira, az apostolokat kivéve.”** A keresztyéneknek egy csoportja Antiókiába ment, mely Jeruzsálemtől több száz kilométerre északra van.

Így akarták szétverni a keresztyén gyülekezetet és megsemmisíteni a Jézus Krisztusban hívőket. De milyen csodálatos, hogy azt a rosszat, amit az ember eltervezett, Isten jóra akarta fordítani. A szétszéledt keresztyének mindenütt megjelentek és el kezdték hirdetni az Igét. A gonosz szándék meghiúsult. Az üldözés következtében Isten Igéje mindenhova eljutott. Széles e világra!

A szétszóródott keresztyének áldott magvetése

Már most láthatjuk, hogy milyen csodálatosan munkálkodik az Isten! (Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van...458. ének). A Jeruzsálemből szétszóródott keresztyének áldott magvetést jelentettek a világ számára. Szolgálataik, igehirdetéseik révén vetették az evangélium magvait. Ezt senki nem várta volna! Isten az emberek keresztyénekké szembeni ellenállásukat és gyűlöletüket arra használta fel, hogy az Evangélium ismert legyen ezen a világon. Ugyanez gyakran megesett a történelem folyamán. Amikor a gyülekezet komfortosan, kényelmesen él, nem nagyon törődik azzal, hogy mi a hivatása, vagyis, hogy Isten Igéjét mindenkinek hirdesse. De amikor kereszthordozásban, üldözésben, teherhordozásban van része, akkor jobban tudja használni a gyülekezet tagjait az Úr. És a mártírok vére megpecsételi az Evangélium megbízhatóságát. A próbatételek tűzében megtisztít az Úr s így lesz az Evangélium hirdetésének aranyfedezete.

Az Apostolok Cselekedeteiről szóló könyv az Isten hatalmaságáról szól. Az keresztyének üldöztetése nem állhat az Ő útjába. Még inkább: Isten gondoskodik arról, hogy a keresztyének üldöztetése a jó ügyet szolgálja.

Isten ma is megteheti ezt! El tudjuk ezt hinni? El tudjuk ezt fogadni? Vagyis azt, hogy minden langyosságunk és kényelmeskedésünk ellenére Ő gondoskodik arról, hogy ügye ne szenvedjen csorbát. Ad próbát, ad nyomorúságos élethelyzeteket, ad kísértéseket, hogy megtisztítson és a Szent Lélek tüze által felbuzdítva hirdetteti az Evangéliumot. Lelke által erőssé tesz, hogy minden körülmények között szolgálhassunk.

Kényszerített vagy kényszeredett evangelizáció

Az Apostolok Cselekedetei 11. részében egy kényszerített evangelizációról van szó. Jézus mennybemenetele előtt azt a feladatot, azt a megbízatást adta a tanítványainak, hogy várják be Jeruzsálemben a Szent Lélek kitöltését. Azután széles e világra kellett menniük, hogy minden népnek hirdessék az evangéliumot. És mi történt? Elindultak a tanítványok pünkösd után, hogy a pogányok között hirdessék az evangéliumot? Nem! Helyükön maradtak. És az üldöztetés kezdetén úgy tűnt, hogy nehéz lesz a tanítványoknak eljutni a pogányokhoz. És mégis ez a jeruzsálemi üldöztetés adja meg a lökést, hogy elinduljanak széles e világra, hogy az Evangéliumot hirdessék. Amikor elkezdődött az üldözés, elindultak...

És ma?... Mi történik ma? Annyi magába zárkózott és önmagának élő gyülekezet van! Meg vannak elégedve önmagukkal és mindennel. És

vigyáznak arra, amivel rendelkeznek: anyagiakban és lelkiekben egyaránt. Nem nagyon törődnek azzal, hogy másokhoz is eljusson az Evangélium. Nem szívügyünk a külmisszió! Külmisszió? Oda jutottunk, hogy sok gyülekezetben a belmisszió sem szívügy. Azt gondolják, hogy az felesleges, szükségtelen. Pató Pál sem törődött az ország gondjával-bajával. Enni, inni, mulatni...Aztán vasárnap elmenni a templomba is...Szép az Ige, jó az Ige, de a megtartása már messzire esik a szívektől. S hogy még el is kellene másokhoz is vinni?...Azt már nem! Elég a magam gondja – baja, - mondják sokan.

És Jézus otthagyta a menny ragyogását! Az angyalok Őt magasztalták. S Jézus érted és értem szegényé lett, hogy mi Ő általa meggazdagodjunk. Megalázta magát, emberi testben világra jött, hogy elmondja: **Keressétek először Istennek országát!** És elmondta azt is, hogy **nem minden, aki azt mondja nékem: Uram! Uram! Hanem, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát!** És még annyi minden fontosat mondott és annyi embert meggyógyított! És olyan sok embernek adott bűnbocsánatot. A mostani adventben gondolj erre is, drága testvérem! Ha Ő ilyen nagy utat tett meg érted és értem, akkor hogy maradjunk mi a megszokott langymelegségünkben?! Ha Jézus eljött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszetteket, akkor nekünk is keresnünk kell őket, hogy az Evangélium által megtartásuk legyen. Adventben nem maradhatunk tétlenek, hanem alázatosan és bűnbánattal szolgáljunk az Isten dicsőségére, mint Jézus is tette. Ő az elveszettekért jött. Nem várta, hogy az emberek menjenek Hozzá! Ő maga kereste meg őket, hogy üdvösséget adjon nekik. Eljött, hogy megkeresse a paráznákat, a vámszedőket és a bűnösöket. Az ilyenekért jött, hogy értük feláldozza magát, hogy üdvösséget szerezzen nekik. Ha a mi adventünk így telik, vagyis nem csak várakozva, hanem a Sátán üldöztetései, bűneink nyomorgatásai között a Lélek erejével elindulunk, hogy hirdessük az Evangéliumot, hogy Jézus értünk bűnösökért és minden bűneit megbánó bűnösért jött, akkor áldott lesz az úrvacsoravételünk és szolgálatunk az Úr dicsőségére.

Ámen.

Ének: 458. Az Úr csodásan működik...

Biharszentjánoson, 2011.11.22.

Csomay Árpád

(drs. L. Wüllschleger: Licht over de stad, Fény a város felett c. munkája nyomán).